

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรประถมศึกษา ปีพุทธศักราช 2521 เป็นต้นมา ยังผลให้บทบาทของวิชาสังคมศึกษา ซึ่งเดิมเคยเป็นวิชาหนึ่งที่บรรจุอยู่ในหลักสูตรก็ได้เปลี่ยนแปลงไป เป็นการจัดในระบบกลุ่มประสบการณ์ ซึ่งเรียกว่า กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ถ้าจะพิจารณาเนื้อหาที่กำหนดเพิ่มในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตแล้ว จะพบว่ามีเนื้อหาต่าง ๆ ที่เป็นความรู้หลายแขนงวิชาคือ ความรู้ทางสังคมวิทยา นิเวศวิทยา ประชากรศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ และมานุษยวิทยา ฯลฯ เข้าไว้ด้วย เดิมวิชาสังคมศึกษาจะอิงกับวิชาศีลธรรม หน้าที่พลเมือง ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ประวัติบุคคลสำคัญของชาติ ซึ่งทั้งนี้ก็เพื่อให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์จากแขนงวิชาดังกล่าวไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการดำรงอยู่และการดำเนินชีวิตที่ดี (วารี ธีระจิตร, 2534)

สุภาพรรณ พวงจันเพชร (2536) ได้กล่าวถึงความสำคัญของวิชาประวัติศาสตร์ว่า วิชาประวัติศาสตร์มีคุณค่ามากมายสำหรับศึกษาหาความรู้เป็นรากฐานทำให้เกิดทัศนคติ ค่านิยมที่ดี และถูกต้องในการดำรงชีวิต การเรียนรู้เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ทำให้มนุษย์ได้เห็นชาติพันธุ์ของตน รู้ถึงการรวมกลุ่มขั้นพื้นฐาน ทำให้เกิดความสามัคคี ความจงรักภักดี ผู้เรียนสามารถใช้เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ เป็นเครื่องมือทำนายอนาคตเกิดการเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันอย่างสันติ รู้จักการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และช่วยให้คนรู้จักปรับชีวิตของตนเองให้เข้ากับโลก ซึ่งกำลังเปลี่ยนแปลงอยู่ทุกขณะมีผู้นำหลายประเทศจบมาทางด้านประวัติศาสตร์ และได้นำวิชาประวัติศาสตร์มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการบริหารประเทศชาติของตนเอง ทั้งนี้เป็นเพราะวิชาประวัติศาสตร์เป็นบทเรียนอันล้ำค่าของปัจจุบัน

จากการปรับเปลี่ยนหลักสูตรดังกล่าว วิชาประวัติศาสตร์จึงเป็นหนึ่งในกระบวนการสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุงพ.ศ. 2533) สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ (2542) ทรงมีพระราชปรารภให้กระทรวงศึกษาธิการ เน้นการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ไทยในสถานศึกษา โดยกำหนดเป็นหลักสูตร เพื่อให้ให้นักเรียนตระหนักและเกิดความภาคภูมิใจในชาติ

ดังพระราชเสาวนีย์ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ (2543) ว่า " เดียวนี้ในโรงเรียนไม่มีวิชาหน้าที่พลเมืองดี ศิลธรรม ประวัติศาสตร์ก็ไม่มี... ถือเป็นของล้ำสมัย เคย ข้าพเจ้าอยู่ที่โรงเรียนประจำที่สวิส ก็เรียนประวัติศาสตร์ แม้แต่คนต่างประเทศไปเรียน ก็เรียนประวัติศาสตร์ของสวิสด้วย แปลกไม่มีประวัติศาสตร์ชาติไทย เหมือนแผ่นดินได้มาง่ายๆ ไม่ต้องคิดถึงพระเดชพระคุณของปู่ย่าตายายบุกฟันฝ่ามา แม้แต่ชีวิตก็สละให้เพื่อเป็นหลักประกันของคนไทย ความจริงแล้วการมีแผ่นดินของตัวเองเป็นประกัน แล้วไปหากินประเทศอื่นค่อนข้างปลอดภัยว่า พวกเรามีแผ่นดินไทยรองรับอยู่ทั้งแผ่นดิน"

สภาพการณ์ปัจจุบันที่โลกกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม คนส่วนใหญ่เห็นความสำคัญของวิชาประวัติศาสตร์ลดลงกว่าแต่ก่อน ด้วยมองว่าเป็นเนื้อหาที่อยู่ไกลตัวผู้เรียน ไม่สามารถนำไปประกอบอาชีพโดยทันทีซึ่งจะแตกต่างไปจากวิชาอื่น นอกจากนั้นปัญหาหนึ่ง เกิดจากการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ มุ่งเน้นที่เนื้อหาที่มีได้เน้นที่กิจกรรม ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียน ไม่เกิดความซาบซึ้ง

สมศักดิ์ ปริศนานันทกุล (2543) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความเห็นว่าการสอนวิชาประวัติศาสตร์ในระดับประถมศึกษา ควรจะเป็นการวางพื้นฐานตั้งแต่ในวัยเยาว์ โดยเน้นพื้นฐานทางด้านทักษะ ทักษะคิด และแนวคิดที่ถูกต้อง คือ การปลูกฝังความรักชาติ ความภาคภูมิใจในชาติ สำนึกในบุญคุณจากเรื่องราวในประวัติศาสตร์ รู้จักใช้เหตุผลในการตัดสินใจ ขณะนี้เด็กไทยรู้จักแต่นักฟุตบอลชื่อดังระดับโลก แต่กลับไม่รู้จักวีรบุรุษที่ปกป้องประเทศไทย ความเป็นมาของชนชาติไทยว่ามีความเป็นมาอย่างไร การสร้างสรรควัฒนธรรม สังคม ประเพณี มีความเป็นมาและเปลี่ยนแปลงมาอย่างไร ซึ่งการสอนประวัติศาสตร์ยุคใหม่นี้ ต้องเปลี่ยนจากการที่让孩子ท่องจำมาเน้นให้เด็กรู้จักคิด วิเคราะห์ แสดงความคิดเห็นและค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองให้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ วิชัย ตันศิริ (2543) ได้กล่าวไว้ว่า แนวทางการสอนประวัติศาสตร์ไทยในอนาคต ต้องยึดหลักให้เด็ก รู้จักคิด วิเคราะห์ ให้เด็กสนใจประวัติศาสตร์ท้องถิ่นมากกว่าเดิม ที่ผ่านมาให้เด็กท่องจำเพียงอย่างเดียว ไม่ได้สอนให้รู้จักวิถีคิดหรือวิถีวิเคราะห์

เนื้อหาประวัติศาสตร์ไทยจัดอยู่ในหน่วยที่4ชาติไทย กลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521(ฉบับปรับปรุงพ.ศ.2533) ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าประวัติศาสตร์เป็นศาสตร์ที่สำคัญในการศึกษา จึงออกคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ วก 1072/2542 เรื่องเพิ่มเติมและปรับปรุงคำอธิบายในส่วนที่เกี่ยวกับประวัติ-

ศาสตร์ไทย กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ในหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) สัปดาห์ที่ 19 พฤศจิกายน 2542 ดังนี้

1. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 2 เพิ่มหน่วยย่อยที่ 4 ประวัติศาสตร์ไทยในหน่วยที่ 4 ชาติไทย
2. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 – 4 ยกเลิก หน่วยย่อยที่ 2 ประวัติศาสตร์สุโขทัย ในหน่วยที่ 4 ชาติไทย และให้ใช้ หน่วยย่อยที่ 2 ประวัติศาสตร์ไทย แทนหน่วยย่อยที่ 2 เดิม
3. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ยกเลิกหน่วยที่ 1 ประวัติศาสตร์สมัยกรุงศรีอยุธยา/กรุงธนบุรี/กรุงรัตนโกสินทร์ ในหน่วยที่ 4 ชาติไทย และให้ใช้ หน่วยย่อยที่ 1 ประวัติศาสตร์ไทย แทนหน่วยย่อยที่ 1 เดิม

กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาเห็นว่า **ประวัติศาสตร์** เป็นศาสตร์ที่สำคัญในการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่มนุษย์คิดและกระทำตามมิติของกาลเวลา ประวัติศาสตร์จึงเป็นศาสตร์ที่ใช้ในการศึกษาถึงประสบการณ์ของมนุษย์ได้ดี ทั้งยังเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ ทำหน้าที่เชื่อมโยงศาสตร์ทั้งสามแขนง คือ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ทั้งนี้เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า พื้นฐานความรู้และความเข้าใจทางประวัติศาสตร์ เป็นรากฐานสำคัญของการเข้าใจปัญหาต่างๆว่า เกิดขึ้นได้อย่างไร เพราะเหตุใด และมีวิวัฒนาการอย่างไร อันจะนำไปสู่การวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างมีเหตุผล

ทั้งนี้เนื่องจากประวัติศาสตร์เป็นเนื้อหาวิชาที่จะหล่อหลอมให้เยาวชนของชาติมีจิตสำนึกและภาคภูมิใจในความเป็นคนไทยและมีชาติไทย ทางกระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีนโยบายและแนวดำเนินการ ดังนี้

การจัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ไทยในระดับประถมศึกษา ควรเน้นให้นักเรียนได้เกิดความเข้าใจถึงสาระสำคัญของ ความหมายของคำว่า " ประวัติศาสตร์ " ความสำคัญของการอยู่ร่วมกันเป็นประเทศ การดำเนินชีวิตที่มีสติ รอบคอบ การมีทักษะในการทำงาน เพื่อหลีกเลี่ยงหรือแก้ไขปัญหาความผิดพลาดมิให้เกิดขึ้นอีก ความมีน้ำใจในการช่วยเหลือผู้อื่น เพื่อการอยู่ร่วมกัน ในอนาคตอย่างสงบและสันติสุข โดยการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มทำงาน เพื่อสร้างความเข้าใจต่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน กิจกรรมการสำรวจรวบรวมข้อมูลภายในชุมชน การบันทึก การสัมภาษณ์ การศึกษานอกสถานที่ การจัดทำรายงาน การเล่า การสนทนาในกลุ่มเพื่อน การเสวนากับเพื่อนต่างโรงเรียน การทำโครงการ การอภิปรายร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน การจัดทำเอกสารความรู้ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ ให้นักเรียนประถมศึกษาทุกระดับชั้น ได้เรียนรู้และรับประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อสร้างเสริมเจตคติ

ทั้งนี้นโยบายและแนวดำเนินการตามกระทรวงศึกษาธิการดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า แนวการจัดการเรียนการสอน ควรจัดให้มีรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลาย โดยเน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ในหมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 ว่าด้วย การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ พัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ และยังสอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่ง ที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง คือ การจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้โมเดลชิปปา (CIPPA MODEL) หรือ แบบประสาน 5 แนวคิดหลักซึ่งพัฒนาโดย ทิศนา ขัมมณี (2542)

การจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้โมเดลชิปปา (CIPPA MODEL) หรือ แบบประสาน 5 แนวคิดหลัก ซึ่งทิศนา ขัมมณี ได้พัฒนาขึ้นจากแนวคิดหลัก 5 แนวคิด ดังนี้

- 1.แนวคิดการสรรค์สร้างความรู้ (Constructivism)
- 2.แนวคิดเรื่องกระบวนการกลุ่มและการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Group Process and

Cooperative Learning)

- 3.แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ (Learning Readiness)

- 4.แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ (Process Learning)

- 5.แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning)

การใช้แนวคิดหลักทั้ง 5 ดังกล่าวข้างต้น ใช้บนพื้นฐานของทฤษฎีสำคัญ 2 ทฤษฎี คือ

- 1.ทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ (Human Development)
- 2.ทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning)

แนวคิดหลัก5แนวคิดนี้ใช้เป็นพื้นฐานหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

C มาจากคำว่า Construction ซึ่งหมายถึง การสร้างความรู้ตามแนวคิดของ Constructivism ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสติปัญญา

I มาจากคำว่า Interaction ซึ่งหมายถึง การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสังคม

P มาจากคำว่า Physical Participation ซึ่งหมายถึง การให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เคลื่อนไหวร่างกาย ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางร่างกาย

P มาจากคำว่า Process Learning ซึ่งหมายถึง การเรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางด้านสติปัญญา

A มาจากคำว่า Application ซึ่งหมายถึง การนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ในด้านใดด้านหนึ่งหรือหลาย ๆ ด้าน

ครูสามารถนำแนวคิดดังกล่าวไปใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย
 ทิศนา แคมมณี (2544) ได้นำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้แนวคิดทั้ง 5 ดังกล่าวขึ้น เป็น
 ตัวอย่าง 1 รูปแบบ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 7 ขั้นตอนคือ

- 1.ขั้นผู้สอนสำรวจความรู้เดิม / ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ใหม่
- 2.ขั้นผู้เรียนแสวงหาข้อมูล
- 3.ขั้นผู้เรียนศึกษาข้อมูล สร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง
- 4.ขั้นผู้เรียนแลกเปลี่ยนความรู้ความคิด
- 5.ขั้นผู้เรียนจัดระเบียบความรู้และวิเคราะห์การเรียนรู้
- 6.ขั้นแสดงความรู้ / ผลงาน
- 7.ขั้นผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้

จากการศึกษาแนวคิดและกระบวนการสอนโดยใช้โมเดลชิปปา (CIPPA MODEL) หรือ
 แบบประสาน 5 แนวคิดหลัก ที่ได้พัฒนาขึ้นจาก ทิศนา แคมมณี ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นรูปแบบที่เหมาะสม
 ในการนำมาใช้จัดการเรียนการสอน เนื่องจากเป็นการสอนที่

- 1.มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 2.ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกกระบวนการคิด การวิเคราะห์ และการแสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง
- 3.ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา สังคม
 และอารมณ์ เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตลอดเวลา
- 4.เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สรรค์สร้างความรู้และสร้างชิ้นงานของตนก่อให้เกิดความ
 ภาคภูมิใจในตนเอง
- 5.ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ ความเข้าใจที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้

ดังนั้น ในการสอนประวัติศาสตร์ผู้วิจัยจึงได้นำวิธีการทางประวัติศาสตร์ หลักชิปปา และ
 รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาของทิศนา แคมมณี(2542) มาประยุกต์ใช้เป็นการสอนโดยใช้
 รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาเพื่อการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการสอน
 7 ขั้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่ 1)ขั้นผู้สอนสำรวจความรู้เดิม/ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ใหม่
 2)ขั้นผู้สอนกระตุ้นและร่วมกันกับผู้เรียนกำหนดปัญหาทางประวัติศาสตร์ 3)ขั้นผู้เรียนแสวงหา
 ความรู้ทางประวัติศาสตร์โดยการรวบรวมหลักฐาน 4)ขั้นผู้เรียนสร้างความรู้ทางประวัติศาสตร์
 โดยใช้ทักษะกระบวนการคิด 5)ขั้นผู้เรียนนำเสนอข้อมูลและแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจ
 6)ขั้นผู้เรียนสรุปแสดงผลงานและวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ และ7)ขั้นผู้เรียนประยุกต์ใช้ความรู้

หลักการ แนวคิดของโมเดลชิปปา และเหตุผลดังกล่าวน่าจะเป็นส่วนที่ส่งผลต่อผู้เรียนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในการเรียนประวัติศาสตร์ รู้จักวิเคราะห์ และมีความภาคภูมิใจในความ เป็นไทย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาเพื่อการเรียนรู้ทาง ประวัติศาสตร์มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน ชิปปาเพื่อการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประวัติศาสตร์ ทักษะการ วิเคราะห์ และเจตคติต่อความรักชาติ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และการที่เลือกประชากร ที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นเพราะนักเรียนที่อยู่ในช่วงอายุ 10 – 11 ปี เป็นวัยที่สามารถสอนให้รู้จักแยกแยะได้ ดังที่ เพียเจต์ (Piaget อ้างถึงใน วารี ธีระจิตร, 2534) ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กวัย 7 –11 ปี เป็นระยะปฏิบัติการในรูปธรรม (Concrete Operation) เป็นระยะที่เด็กจะมีความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ที่ซับซ้อนได้มากขึ้น พัฒนาการ ใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล สามารถสอนให้รู้จักแยกแยะบอกเหตุผลได้ว่าสิ่งใดควรทำ สิ่งใดไม่ควร ทำ และสอนให้เด็กประพฤติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมได้ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอน ดังกล่าวกับนักเรียนที่มีวุฒิภาวะพร้อมจะเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำเนินการเรียนการสอน ให้บรรลุเป้าหมาย

ด้วยเหตุผลตามลำดับดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจทำการวิจัยเรื่อง ผลของการสอน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาเพื่อการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ทักษะการวิเคราะห์ และเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาเพื่อการเรียนรู้ทาง ประวัติศาสตร์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อศึกษาผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาเพื่อการเรียนรู้ทาง ประวัติศาสตร์ ที่มีต่อทักษะการวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
3. เพื่อศึกษาผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาเพื่อการเรียนรู้ทาง ประวัติศาสตร์ ที่มีต่อเจตคติต่อความรักชาติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สมมติฐานของการวิจัย

Lehman (1997) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง Constructivist Inquiry for the Study of History : Learning from Small – Group Discussions in An American Studies Classroom โดยศึกษา

กับนักเรียนเกรด 11 การศึกษานี้ได้ทำการทดลองใช้กับวิชาประวัติศาสตร์ โดยยึดรูปแบบการเรียนการสอน Constructivist Inquiry คือให้นักเรียนได้สืบค้นหรือค้นหาข้อมูล ซึ่งเน้นการสร้างสรรค์ความรู้ ดำเนินการสอนด้วยวิธีการอภิปรายกลุ่มย่อย โดยแบ่งกลุ่มนักเรียนและให้ข้อคำถาม นักเรียนจะทำการสืบค้นหรือค้นหาข้อมูลจากแหล่งความรู้ด้วยตนเอง และนำมาอภิปรายกันในกลุ่มย่อย ผลการวิจัยพบว่า การเรียนในรูปแบบนี้เป็น การสนับสนุนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้มากกว่าการเรียนแบบเดิม ๆ คือการท่องจำ และพบว่า เป็นวิธีการเรียนรู้ทางหนึ่งที่ทำให้เกิดความเชี่ยวชาญในความรู้ประวัติศาสตร์

ไพจิตร สดวกการ (2538) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และความสามารถในการถ่ายโยงการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนคณิตศาสตร์ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ และมีความสามารถในการถ่ายโยงการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ปรารธนา เกษน้อย (2540) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการเรียนแบบร่วมมือในวิชาสังคมศึกษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคะแนนความสามารถในการวิเคราะห์สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนแบบปกติ

นอกจากนี้ นฤมล ตันธสุรเศรษฐ์ (2531) ได้กล่าวถึง ความพร้อมในการเรียนรู้ เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญสำหรับผู้เรียนที่นักการศึกษาได้ให้ความสนใจศึกษา เนื่องจากมีความเชื่อว่าผู้เรียนที่สามารถเรียนรู้และรับรู้ได้เต็มที่ จะประสบความสำเร็จสูงสุดเมื่อผู้เรียนมีความพร้อม

จากเหตุผลและผลการวิจัยดังกล่าวมา ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐาน ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาเพื่อการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประวัติศาสตร์ ทักษะการวิเคราะห์ และเจตคติต่อความรักชาติสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติ

2.นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาเพื่อการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประวัติศาสตร์ ทักษะการวิเคราะห์ และเจตคติต่อความรักชาติหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

3.นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประวัติศาสตร์ ทักษะการวิเคราะห์ และเจตคติต่อความรักชาติหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขอบเขตของการวิจัย

1.ประชากรที่ใช้ในการทดลอง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

2.ระยะเวลาในการทดลองรวม 13 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 26 คาบ

3.เนื้อหาที่สอนเป็นเนื้อหาตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการที่ รก 1072/2542 โดยเน้นเนื้อหาประวัติศาสตร์ไทยในด้านของประวัติความเป็นมา บุคคลสำคัญ ศาสนา และศิลปวัฒนธรรมของไทยสมัยกรุงศรีอยุธยา และกรุงธนบุรี ซึ่งเนื้อหาดังกล่าวอยู่ในกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในหน่วยที่ 4 ชาติไทย โดยใช้เนื้อหาในหน่วยย่อยที่ 1 ประวัติศาสตร์ไทย หน่วยย่อยที่ 2 บุคคลที่สำคัญ หน่วยย่อยที่ 4 ศิลปวัฒนธรรม และหน่วยย่อยที่ 6 พระพุทธศาสนา

4.ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรต้น คือ การสอน ได้แก่

4.1.1 การสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาเพื่อการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์

4.1.2 การสอนแบบปกติ

4.2 ตัวแปรตาม คือ

4.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประวัติศาสตร์

4.2.2 ทักษะการวิเคราะห์

4.2.3 เจตคติต่อความรักชาติ

5. ทักษะการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ที่ใช้ในการสอนประกอบด้วย 5 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการวิเคราะห์ ทักษะการประเมินข้อมูล ทักษะการตีความ ทักษะการสังเคราะห์ และทักษะการสรุปลงความเห็น ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจะทำการวัดทักษะการวิเคราะห์เพียง 1 ทักษะเท่านั้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวุฒิภาวะและความรู้พื้นฐานเพียงพอที่จะปฏิบัติตามขั้นตอนของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนซีปปาเพื่อการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

หน่วยชาติไทย หมายถึง เนื้อหาวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ วก 1072 / 2542 ในหน่วยที่ 4 ชาติไทย ประกอบด้วย หน่วยย่อยที่ 1 ประวัติศาสตร์ไทย หน่วยย่อยที่ 2 บุคคลที่สำคัญ หน่วยย่อยที่ 4 ศิลปวัฒนธรรม และหน่วยย่อยที่ 6 พระพุทธศาสนา

หลักซีปปา (CIPPA) หมายถึง หลักการจัดการเรียนการสอน 5 หลัก ซึ่งนำเสนอโดย ทิศนา แคมมณี (2542) ได้แก่

Construction of Knowledge(C) หมายถึง หลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีโอกาสรสร้างความรู้ตามแนวคิด Constructivism

Interaction (I) หมายถึง หลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้มีการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

Physical Participation(P) หมายถึง หลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เคลื่อนไหวร่างกาย โดยทำกิจกรรมหลากหลายตามความเหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของผู้เรียน

Process Learning(P) หมายถึง หลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

Application(A) หมายถึง หลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

รูปแบบการเรียนการสอนซีปปา (CIPPA Instructional Model) หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่นำหลักซีปปามาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งนำเสนอโดย ทิศนา แคมมณี (2542) ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 7 ขั้นตอน คือ 1)ขั้นผู้สอนสำรวจความรู้เดิม / ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ใหม่ 2) ขั้นผู้เรียนแสวงหาข้อมูล 3)ขั้นผู้เรียนศึกษาข้อมูล สร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง 4)ขั้นผู้เรียนแลกเปลี่ยนความรู้ความคิด 5)ขั้นผู้เรียนจัดระเบียบความรู้และวิเคราะห์การเรียนรู้ 6)ขั้นแสดงความรู้ / ผลงาน และ 7)ขั้นผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้

วิธีการทางประวัติศาสตร์ หมายถึง วิธีการแสวงหาความรู้ สร้างรูปหลักการทางประวัติศาสตร์เพื่อที่จะอธิบายปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งนักการศึกษาได้นำวิธีการทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Method) มาปรับปรุงให้เหมาะสมและใช้ได้กับการเรียนการสอนในสาขาวิชาแขนงสังคมศาสตร์ โดยกำหนดขึ้นเป็น วิธีการทางประวัติศาสตร์ มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1)ขั้นกำหนดปัญหาหรือข้อสมมติฐาน 2)ขั้นแสวงหาความรู้โดยการรวมหลักฐาน 3)ขั้นวิเคราะห์และประเมินคุณค่าข้อมูล 4)ขั้นตีความและสังเคราะห์ และ5)ขั้นนำเสนอข้อมูล

การสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาเพื่อการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ โดยใช้กระบวนการ 7 ขั้น ที่ผู้วิจัยประยุกต์จากวิธีการทางประวัติศาสตร์ หลักชิปปา และรูปแบบการเรียนการสอนชิปปาของทีศนา แชมมณี (2542) เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ ทักษะการวิเคราะห์ และเจตคติต่อความรักชาติ ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 7 ขั้น คือ 1)ขั้นผู้สอนสำรวจความรู้เดิม/ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ใหม่ 2)ขั้นผู้สอนกระตุ้นและร่วมกันกับผู้เรียนกำหนดปัญหาทางประวัติศาสตร์ 3)ขั้นผู้เรียนแสวงหาความรู้ทางประวัติศาสตร์โดยการรวบรวมหลักฐาน 4)ขั้นผู้เรียนสร้างความรู้ทางประวัติศาสตร์โดยใช้ทักษะกระบวนการคิด 5)ขั้นผู้เรียนนำเสนอข้อมูลและแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจ 6)ขั้นผู้เรียนสรุปแสดงผลงานและวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ และ7)ขั้นผู้เรียนประยุกต์ใช้ความรู้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประวัติศาสตร์ หมายถึง คะแนนความรู้ ความเข้าใจของนักเรียนซึ่งวัดได้จากการทำแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประวัติศาสตร์"หน่วยชาติไทย" ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถทางปัญญาหรือความคิด ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

1.การวิเคราะห์เนื้อหา ประกอบด้วย การจำข้อมูลความรู้และสรุปความรู้ การระบุข้อมูลสำคัญที่มีอยู่ในเนื้อหา การเปรียบเทียบความเหมือนและแตกต่าง การแยกข้อเท็จจริงออกจากข้อมูลต่าง ๆ

2.การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ประกอบด้วย ความเข้าใจความสัมพันธ์ของแนวคิดในบทความและข้อความต่าง ๆ การสร้างความสัมพันธ์และแยกแยะรายละเอียดที่สอดคล้องและไม่สอดคล้อง การเชื่อมโยงเหตุและผลในแต่ละสถานการณ์

3.การวิเคราะห์หลักการ ประกอบด้วย การวิเคราะห์จุดประสงค์ของผู้เขียน ความเห็นของผู้เขียนหรือลักษณะของการคิด ความรู้สึกที่มีในงาน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อความและความหมายขององค์ประกอบต่าง ๆ

ทักษะการวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถทางปัญญาของนักเรียนในการวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหาในการเรียนหน่วยชาติไทย โดยใช้หลักการวิเคราะห์ใน 3 ลักษณะ ดังนี้ 1) การวิเคราะห์เนื้อหา 2) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และ 3) การวิเคราะห์หลักการ ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่ได้จากการทำแบบวัดทักษะการวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

เจตคติต่อความรักชาติ หมายถึง ความรู้สึก ความพร้อมที่นักเรียนจะแสดงพฤติกรรมหรือความคิดเห็น อันเกิดจากประสบการณ์หรือการเรียนรู้ที่มีต่อความรักชาติ ความเสียสละ ความภาคภูมิใจในความเป็นไทย การดำรงชีวิตแบบไทย การเห็นคุณค่าความจำเป็นที่จะต้องร่วมมือกันอนุรักษ์มรดกของชาติ ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบวัดเจตคติต่อความรักชาติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาเพื่อการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการวิเคราะห์ และเจตคติ หมายถึง การสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาเพื่อการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ ที่ทำให้คะแนนความรู้ความเข้าใจ ทักษะการวิเคราะห์ และเจตคติต่อความรักชาติของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

การสอนแบบปกติ หมายถึง การสอนประวัติศาสตร์หน่วยชาติไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคู่มือครูวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และแนวการสอนที่ใช้ในโรงเรียนที่ผู้วิจัยทำการทดลอง ประกอบด้วยขั้นตอน 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำ โดยการร่วมกันสนทนา ชักถามนักเรียนเกี่ยวกับบทเรียน เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียน 2) ขั้นสอน โดยครูอธิบาย และร่วมกันกับนักเรียนอภิปราย แสดงความคิดเห็น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ และ 3) ขั้นสรุป โดยครูและนักเรียนร่วมกันสรุป ชักถาม และทำแบบฝึกหัดเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1.ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจาก เอกสาร วารสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ วก 1072 / 2542 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

2.ตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียน อัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชน จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 50 คน รวมเป็น 100 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 600 คน จาก 12 ห้องเรียน

3.สร้างแผนการสอนที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มทดลองเป็นกลุ่มที่เรียนด้วยแผนการสอนประวัติศาสตร์ " หน่วยชาติไทย " โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปาเพื่อการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และกลุ่มควบคุมเป็นกลุ่มที่เรียนด้วยแผนการสอนปกติ เนื้อหาที่เรียนหน่วยที่ 4 ชาติไทย ประกอบด้วย หน่วยย่อยที่ 1 ประวัติศาสตร์ไทย หน่วยย่อยที่ 2 บุคคลที่สำคัญ หน่วยย่อยที่ 4 ศิลปวัฒนธรรม และหน่วยย่อยที่ 6 พระพุทธศาสนา

4.นำแผนการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจพิจารณาความถูกต้องและความสอดคล้องของความคิดรวบยอด จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การประเมินผล ความครอบคลุมของเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

5.นำแผนการสอนกลุ่มทดลอง 1 แผน และแผนการสอนกลุ่มทดลอง 1 แผน ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 50 คน ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร แล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปใช้ทดลองกับตัวอย่างประชากรต่อไป

6.สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประวัติศาสตร์ แบบสอบทักษะการวิเคราะห์ และแบบวัดเจตคติต่อความรักชาติ

7.นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจพิจารณาความถูกต้อง ความครอบคลุมของเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 (try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม จำนวน 1 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 50 คน ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร แล้วนำมาวิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 (try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม จำนวน 1 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 50 คนที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร ก่อนนำไปใช้ทดลองกับตัวอย่างประชากร

8. นำแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประวัติศาสตร์ แบบสอบทักษะการวิเคราะห์ และแบบวัดเจตคติต่อความรักชาติที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง (pre – test)

9. ดำเนินการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยตนเอง ตามแผนการสอนที่สร้างขึ้น กลุ่มละ 5 แผน แผนการสอนที่ 1- 4 แผนละ 5 คาบ แผนการสอนที่ 5 ใช้เวลา 6 คาบ รวมทั้งหมด 26 คาบ คาบละ 50 นาที สัปดาห์ละ 2 วัน รวมเป็นเวลา 13 สัปดาห์

10. นำแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประวัติศาสตร์ แบบสอบทักษะการวิเคราะห์ และแบบวัดเจตคติต่อความรักชาติ ไปทดสอบกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง (post – test)

11. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประวัติศาสตร์ ทักษะการวิเคราะห์ และเจตคติต่อความรักชาติก่อนการทดลองสอน หลังการทดลองสอน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (t – test)

12. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประวัติศาสตร์ ทักษะการวิเคราะห์ และเจตคติต่อความรักชาติของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลองสอนโดยการทดสอบค่าที (t – test)

13. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประวัติศาสตร์ ทักษะการวิเคราะห์ และเจตคติต่อความรักชาติของกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลองสอนโดยการทดสอบค่าที (t – test)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แผนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาเพื่อการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประวัติศาสตร์ ทักษะการวิเคราะห์ และเจตคติต่อความรักชาติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เป็นแนวทางสำหรับครูสังคมศึกษาในการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาเพื่อการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์
3. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปากับวิชาอื่นและในระดับชั้นอื่น ๆ
4. เป็นแนวทางในการสอนสำหรับครูผู้สอนและผู้สนใจศึกษาการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542